

نکروز وسیع ناحیه گردن به دنبال عفونت دندانی در یک بیمار مبتلا به دیابت

دکتر جواد فاریابی^۱

خلاصه

نکروز وسیع فاسیای گردن و صورت به دنبال ابتلاء بیماران به دیابت یافته نسبتاً نادری است ولی در صورت ابتلاء بیمار و عدم درمان به موقع، به علت گسترش عفونت از طریق فاسیاهای ناحیه می‌تواند تهدید کننده حیات باشد. در این گزارش خاتم ۵۸ ساله‌ای معروفی می‌شود که متعاقب عفونت ناشی از دندان‌های قدامی فک پایین دچار آبسه ناحیه چانه شده و در زمان مراجعه دارای رخم نکروتیک بسیار وسیع در ناحیه چانه و گردن بود. بیمار پس از انجام آزمایشات خونی و بیوپسی از ناحیه با تشخیص فاسیت نکروزان گردن گرفت و با بیبودی کامل مرخص گردید. این بیمار تاریخچه مبهمی از ابتلاء به دیابت را عنوان می‌کرد ولی در زمان مراجعه تحت درمان نبود.

واژه‌های کلیدی: فاسیت نکروزان گردن، عفونت دندانی، دیابت قندی

۱- استادیار جراحی دهان، فک و صورت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی کرمان

مقدمه

همچنین مشخص شده که بیماران دیابتی نوع IDDM شانس بیشتری برای ابتلاء به ژئوپیت شدید و بیماری‌های پریودنتال دارند (۴,۵).

گزارش مورد

بیمار خانمی است ۵۸ ساله که در زمان مراجعه به اورژانس بیمارستان تاریخچه شروع عفونت دندانی با گسترش به ناحیه چانه را از ده روز قبل می‌داد و توسط یکی از همکاران آبese ناحیه چانه وی شکافته و تخلیه شده بود، ولی به علت عدم کنترل عفونت و شک به مدیاستینیت ارجاع گردیده بود. بیمار تاریخچه مبهمی از دیابت را نیز ذکر می‌کرد اما درمانی درخصوص کنترل دیابت انجام نشده بود.

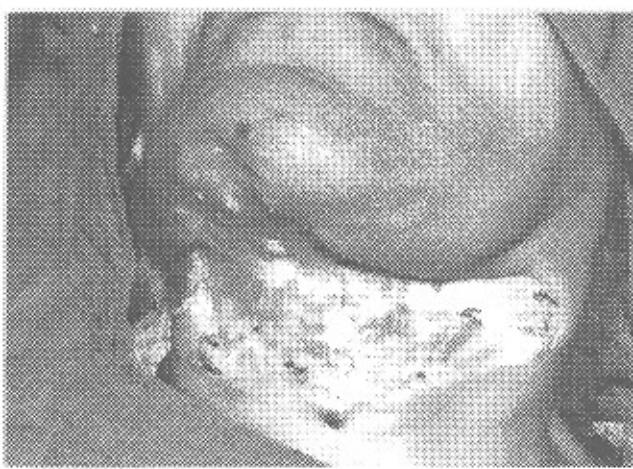
در معاینه ناحیه چانه و گردن بیمار زخمی نکروتیک، گانگرگوس، عفنونی، بدبو و بدون مرز مشخص با بافت طبیعی اطراف که از ناحیه چانه به گردن در خط وسط و طرفین گسترش یافته بود مشاهده می‌شد. رنگ پوست اطراف ضایعه تیره رنگ وابعاد تقریبی ضایعه 15×12 سانتی‌متر بود (تصویر شماره ۱). در معاینه داخل دهانی بیمار دندان‌های نکروزه $\frac{1,2}{6,2,1}$ با تاج پوسیده و درگیری بافت پریودنتال وجود داشت (تصویر شماره ۲). علایم حیاتی بیمار در زمان بستری شدن ۱۱۰/۶۰ BP: ۳۷.۵ d.P.R.: ۸۰ HCT: 13.4×10^3 , RBC: 4.8×10^6 , WBC: 12.6×10^3 , dHgb: ۳۷.۶ FBS: 380 mg/dl , Plt: 368×10^3 و sugar (+) و sugar (+) و Aceton (+) در U/A در A و سایر یافته‌های آزمایشگاهی طبیعی بود. پس از بستری شدن بیمار در اویین فرست ممکن تحت بی‌حسی موضعی بیوپسی از ناحیه گردن جهت تشخیص قطعی

نکروز فاسیاها ناحیه گردن و فک و صورت متعاقب عفونت دندانی روند عفونی نسبتاً نادری است اما در صورت بروز، اغلب سریعاً گسترش یافته و باعث مرگ یا عوارض خطرناک می‌شود. این عفونت توسط نکروز پیش روند و بافت‌های زیرپوستی و فاسیاها مشخص می‌گردد. البته گسترش عفونت معمولاً تا سطح فاسیای عضله است و خود عضله در امان می‌ماند، اما چنانچه درگیر عفونت شود اصطلاح سلولیت نکروزان (necrotizing cellulitis) به آن اطلاق می‌شود. در ادامه روند نکروز فاسیاها، پوست ناحیه درگیر رنگ پریده و بدون مرز می‌شود. این تغییر رنگ پوست همراه با مرز نامشخص، علامت اختصاصی (پاتوگنومونیک) فاسیت نکروزان می‌باشد (۱۲).

احتمال بروز این بیماری مخرب در اثر عوامل مستعد کننده نظیر دیابت قندی، بیماری‌های عروقی آترواسکلروزیک کروزو رو الکلیزم تشدید می‌شود. احتمال ابتلا این عارضه هم‌زمان با دیابت $\geq 20\%$ و یا بیشتر است. دیابت نوع I (IDDM) که قبل از عنوان دیابت با بروز دوره جوانی یا دیابت با استعداد ابتلاء به کنوزیس شناخته می‌شود، مسئول 10% درصد تمام موارد دیابت بی علت بشمار می‌رود و $\geq 80\%$ تا $\geq 90\%$ درصد مابقی بیماران به نوع دوم بیماری مبتلا می‌شوند که دیابت قندی غیرواسته به انسولین (NIDDM) یا دیابت نوع II نامیده می‌شود و قبلاً از آن به عنوان دیابت با بروز در دوره بزرگسالی یاد می‌شد (۱).

شیوع عفونت در بیماران دیابتی ممکن است بیش از افراد غیردیابتی نباشد اما این احتمال وجود دارد که عفونت‌ها در این بیماران در صورت وقوع، شدت بیشتری داشته باشند. وجود هم‌زمان عفونت و دیابت روی کنترل هر دو بیماری تأثیر می‌گذارد. بیماران دارای دیابت کنترل نشده معمولاً از نظر ایمتوولوژیکی و عمل گرانولوسمیت‌ها اختلال دارند و پیشرفت در مقاومت نسبت به عفونت متعاقب کنترل فند خون حاصل خواهد شد (۷,۱۵).

به مخاطره افتادن microvasculature و آترواسکلروزیس ممکن است ترمیم زخم را در بعضی بیماران دیابتی مختلط کند که اغلب این امر به صورت قابل توجه در اندام‌های انتهایی اتفاق می‌افتد اما در بافت نرم و اسکلت صورت که عموماً از تغذیه خونی غنی برخوردار است، معمولاً مشکلات ترمیم زخم در بیمارانی که دیابت آنها به خوبی کنترل شده وجود ندارد. لازم به ذکر است که مطالعات متعدد روی حیوانات آزمایشگاهی و بعضی از مطالعات کاملاً کنترل شده انسانی افزایش شیوع ژئوپیت و بیماری‌های پریودنتال را در بیماران دیابتی اثبات نموده و

تصویر ۱: نمای اولیه زخم نکروزیک ناحیه چانه و گردن بیمار

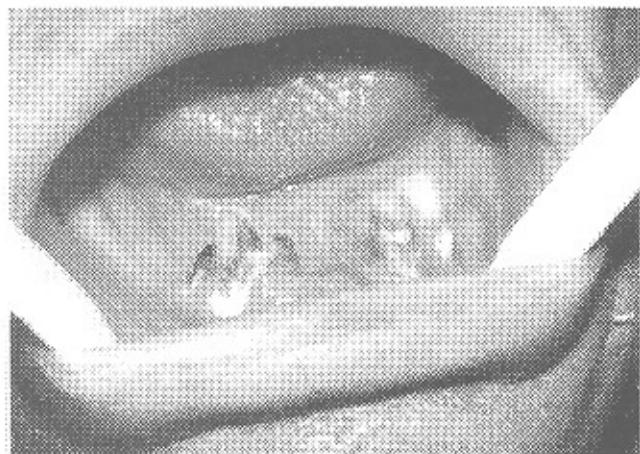
می باشد) بیمار برای بار سوم به اطاق عمل منتقل و تحت بی هوشی عمومی، عمل پوشش کامل رخم ناحیه گردن و چانه توسط undermine کردن لبه های رخم در نواحی چانه و فوکانی دو طرف گردن و sliding flap ناحیه تحتانی گردن انجام شد. در زمان ترخیص قند خون بیمار کاملاً کنترل و به ۱۹۱ کا هش یافت. هیچ نشانه ای از عفونت در ناحیه مشاهده نمی شد و ترمیم کامل صورت گرفته بود. (تصویر شماره ۳)

تصویر ۳: ترمیم رخم ناحیه گردن و چانه بیمار پس از درمان

بحث و نتیجه گیری

در مورد عالیم بالینی فاسیست نکروزان ناحیه گردن و صورت ذکر این نکته ضروری است که در اوایل شروع بیماری پوست ناحیه قرمز کم رنگ بدون مرز مشخص همراه با طاول یا ایجاد بولا (Bulla) می باشد. در ادامه پیشرفت بیماری پوست ناحیه شروع به صاف شدن، کشیده شدن و برآق شدن می کند و هیچ مرز واضحی بین پوست سالم و پوست گرفتار وجود ندارد. در ادامه پیشرفت بیماری تغییر رنگ پوست درگیر به رنگ تیره از عالیم پاتوگنومونیک این بیماری است. بافت های زیرین پوست درگیر نکروتیک و دارای رنگ آبی هستند. علت نکروز لوکالیزه پوست ترمبوز عروق تغذیه ای که از ناحیه فاسیای درگیر می گذرند، می باشد. اگر درمان با تأخیر انجام شود یا کامل نباشد بیماری به سمت گانگرگن وسیع پوستی همراه با از بین رفت چربی ناحیه و

تصویر ۲: نمای داخل دهانی بیمار شامل دندان های نکروزه و پوسیده

ضایعه و کنار گذاشتن (Rule out) بدخیمی به عمل آمد که در بررسی پاتولوژیک نمونه برداشته شده وجود هر نوع بدخیمی رد و تشکیل آسیه و تشکیل رخم (Ulceration) گزارش شد. علاوه بر انجام بیوپسی اقدام به کشت میکروبی از ناحیه گردن شد که جواب کشت ترشحات، رشد زیاد Rod های گرم مثبت و دیپلوکوک های گرم منفی بود.

با توجه به بالابودن قند خون ناشتا بیمار وجود استون و گلوكز در ادرار در ابتدای بستری، درخواست مشاوره داخلي شد که رژیم درمانی نهایی برای کنترل قند خون بالای بیمار صحیح ها ۲۸ واحد انسولین NPH و ۱۰ واحد رگولاتر و عصرها ۱۰ واحد NPH و ۵ واحد رگولاتر پیشنهاد گردید که حداقل افزایش قند خون بیمار به میزان ۴۴۷ و در روز ششم بستری بود.

با توجه به یافتن اتوپلوزی بیماری و جواب بیوپسی بیمار برای بار دوم به اطاق عمل منتقل و تحت بی هوشی عمومی کلیه فاسیاهای نکروزه چانه و گردن که در سمت چپ به ناحیه جلوی گوش کشیده شده بود کورتاز و دبریدمان شد. در همین عمل کلیه دندانهای نکروزه فک پایین شامل ۶,۲,۱ خارج و محل حفره آنها کوتایز شد.

لازم به توضیح است علاوه بر درمان های دارویی شامل کلینیک تزریقی به صورت Igr/q.6.h./Iv. و قرص مترونیدازول به صورت ۵۰۰mg/q8h/po و درمان دیابت توسط انسولین، بیمار تحت مراقبت ویژه بهداشتی و استحمام روزانه قرار گرفت و نهایتاً پس از نوزده روز با توجه به وجود عالیم ببهودی و ترمیم در ناحیه به صورت کلینیکی و محو شدن کلیه عالیم نکروزه بودن لبه های رخم و طبیعی بودن رنگ پوست اطراف و کنترل نسبی قند خون و کاهش آن به میزان ۳۲۵ (کنترل نسبی در مقایسه با قند خون ۴۴۷

استرپتوكوکی فوت نموده اند (۸). بالاخره در گزارش Lin و دیگران به بررسی ۴۷ مورد بیماری CNF طی یک دوره ۱۲ ساله پرداخته شده که ۸۹/۴ درصد بیماران دچار بیماری سیستمیک زمینه ای بوده و ۷۲٪ از بیماران دارای بیماری سیستمیک دچار دیابت بوده اند (۱۱).

عوامل مؤقت در درمان فاسیت نکروزان شامل تشخیص به موقع روند عفونت، مداخله جراحی تهاجمی در مراحل اولیه بیماری، درمان های حمایتی و دارویی سیستمیک و آنتی بیوتیک تراپی گسترده به صورت ترکیب درمانی شامل پنی سیلین با دوز بالا، یک آمینوگلیکوژید، آنتی بیوتیک مقاوم به پنی سیلیناز و یک عامل ضد باکتری بی هوازی می باشد. (۳,۶,۹,۱۱,۱۲,۱۴,۱۶,۱۷,۱۹,۲۰) در مداخله جراحی بایستی توجه داشت چنانچه انسیزیون فاسیوتومی داده می شود، برش موازی عروق بزرگ باشد و عروق تقدیم کننده فلپ های بافتی حفظ شوند. گسترش dissection توسط انگشت دستکش دار برای undermine کردن بافت عفونی و تا جایی است که همراه با فشار معقول انگشتان بتوان پیش رفت (۱۲). لازم به ذکر است در مداخله اولیه جراحی کلیه دندان های عامل عفونت بایستی خارج شوند، چه مثلاً عفونت ناشی از پوسیدگی دندانی و به عبارت دیگر منشأ عفونت endodontic باشد و چه مثلاً عفونت ناشی از بیماری های پر بودتال باشد. گرچه روند عفونت دندانی می تواند دارای هر دو منشأ یاد شده هم باشد، همانند آنچه در بیمار مورد معرفی وجود داشت (۱۲).

با توجه به آنچه که در خصوص روند بیماری ذکر شد و با توجه به عوامل مستعد کننده جهت شروع بیماری توجه خاص به کنترل بیماری دیابت قندی و سایر بیماری های سیستمیک زمینه ای در مواردی که با گسترش عفونت رو برو هستیم از ضروریات اولیه درمانی اینگونه بیماران می باشد و چه بسا در بعضی موارد همانند مورد معرفی شده، بیمار فاقد آگاهی از بیماری زمینه ای خود بوده که بایستی با گرفتن تاریخچه پزشکی کامل و پرسیدن سوالات مرتبط با بیماری زمینه ای که باعث گسترش و پیشرفت عفونت دندانی می شود اینگونه بیماری ها را کشف و تحت درمان قرار داد تا بتوان در زمینه کنترل عفونت خدمات لازم را به بیمار ارائه نمود. بنابراین چنانچه در مسیر درمان و کنترل عفونت های ناجیه فک و صورت با منشأ اولیه دندانی و یا عفونت های ناشی از ضربه و یا وجود اجسام خارجی پاسخ منطقی به آنتی بیوتیک تراپی معمول را نداشتم و در بهبودی بیمار تأخیر مشاهده شد بایستی به ابتلاء احتمالی به یکی از بیماری های زمینه ای ذکر شده در مقاله و از جمله دیابت قندی شک نمود و با انجام آزمایش قند خون از

نکروز فاسیاها پیش خواهد رفت (۹,۱۲).

در مورد باکتریولوژی CNF وجود استرپتوكوک ها و یا همکاری باکتری های بی هوازی اجباری (Obligate anaerobes) با بی هوازی های اختیاری (Facultative anaerobes) اثبات شده است (۸,۱۲). در مطالعه Tung- yiu و همکاران بر روی CNF ناشی از عفونت های دندانی، باکتری های بی هوازی در ۷۳٪ موارد و گونه های استرپتوكوکی به صورت یکنواخت در همه نمونه ها وجود داشته است (۱۹).

در بررسی منابع مختلف محققان متعددی بر تادر بودن CNF صحه گذاشته اند (۳,۱۱,۱۲,۱۳,۱۹). Spankus و همکاران ۲۲ مورد از بیماری را گزارش کرده اند که میزان مرگ و میر در این موارد ۲۳٪ و همراه با افزایش نسبت مرگ در مردان بالای ۴۰ سال بوده است (۱۸).

در سال ۱۹۸۹ یک مورد فاسیت نکروزان ناجیه یک سوم میانی صورت گزارش شده که بیماری زمینه ای دیابت کنترل نشده و سیروز از عوامل پیشرفت بیماری بوده است (۱۰). شوک سی (septic shock) ناشی از عفونت استرپتوكوکی در دو گزارش دیگر نیز علی رغم درمان های تهاجمی منجر به فوت بیماران شده است (۲,۲۳). در مقاله دیگری سه مورد CNF گزارش شده که همگی مبتلا به دیابت شناخته نشده تیپ II بوده اند (۱۳). در مقاله Whiteside دوازده مورد بیماری CNF گزارش گردیده که اکثر آنها ناشی از دندان دارای آبسه مولرفک پایین بوده و شایع ترین بیماری های زمینه ای در تاریخچه بیماران دیابت، فشارخون بالا، چاقی و استفاده تابجا از مواد (Substance abuse) ذکر شده و مدت زمان متوسط بستره شدن در بیمارستان برای بیماران یاد شده ۳۱ روز بوده است (۲۰). در تحقیق Tung-Yiu و دیگران به بررسی یازده مورد بیماری CNF با منشأ عفونت های دندانی طی یک دوره ۱۰/۵ ساله به صورت گذشته نگر پرداخته شده که درصد شیوع CNF از مجموع ۴۲۲ مورد عفونت دندانی ۲/۶٪ بوده است (۱۹). در گزارش Obiechina و همکاران به بررسی هشت مورد از CNF پرداخته شده که همگی دارای منشأ عفونت ادنتوئیک بوده و دوره متوسط در دندانی ۳۴ روزه داشته اند و یک نفر از بیماران نیز فوت نموده است (۱۴). در بررسی Heitmann و دیگران در بیماری فاسیت نکروزان در کل بدن، ۱۲ بیمار از سال ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۰ وجود داشته که ناجیه در گیر نکروز ۸٪ کل سطح بدن بوده و سن بیماران به عنوان یک متغیر بالینی تأیید نشده چون حتی افراد جوان و کاملاً سالم نیز به علت شوک سپتیک ناشی از مسمومیت

قبل از گسترش وسیع عفونت به فاسیاهای گردنی به این نکته توجه می‌شد مطمئناً ضمن بهبودی سریع تر بیمار و جلوگیری از گسترش عفونت به ناحیه چانه و گردن بیمار از یک دوره نسبتاً طولانی بستری شدن (۲۵ روز) جلوگیری می‌شد.

عدم بیماری دیابت در بیمار اطمینان حاصل کرد. در صورت مشیت بودن آزمایشات اقدام به کنترل قند خون بیمار و انجام مشاوره داخلی لازم است تا در نهایت با روش‌های جراحی و دربیدمان و آنتی‌بیوتیک تراپی عفونت ایجاد شده کنترل گردد (۵,۹,۱۲).

Summary

Extensive Necrosis of the Neck Following Dental Infection in a Diabetic Patient

J. Fariabi, DDS.¹

1. Assistant Professor of Oral and Maxillofacial Surgery, Kerman University of Medical Sciences and Health Services, Kerman, Iran

Extensive fascial and neck necrosis following diabete is a rare finding, but if it occurs and left untreated, it can be life threatening due to extension of infection via regional fascia. In this report a 58 years old woman is presented who had abscess in chin region due to odontogenic infection. Clinical examination showed that, she had an extensive necrotic ulcer in chin and neck region. After laboratory examination and biopsy of lesion with diagnosis of cervical necrotizing fasciitis due to diabetes mellitus and odontogenic infection, she was treated by medical and surgical managements. She was discharged with complete recovery and healing of the ulcerated neck and chin. This patient has an obscure history of diabetes mellitus and was not under treatment for diabetes at the time of referral.

Journal of Kerman University of Medical Sciences, 2002; 9(1): 45-50.

Key works: Necrotizing fasciitis, Odontogenic infection, Diabetes mellitus

منابع

۱. صادقی، علی و عسکری، مسعود: آسیب‌شناسی پایه (عمومی)، مؤسسه انتشارات پزشکی ایران، مؤسسه انتشارات جهانشناسی، تهران، ۱۳۷۶، ص

۱۰۱۹-۱۰۳۸

2. Beerens AJ, Bauwens LJ and Leemans CR. A Fatal case of craniofacial necrotizing fasciitis. *Eur Arch Otorhinolaryngol* 1999; 256(10): 506-509.
3. Bloching M, Gudziol S, Gajda M and Berghaus A. Diagnosis and treatment of necrotizing Fasciitis of the head and neck region. *Laryngorhinootologie* 2000; 79(12): 774-779.
4. Brightman VJ: Diagnostic laboratory procedures In: Linch MA, Brightman VJ and Greenberg MS (Eds). *Burket's Oral medicine*. 8th ed., Philadelphia,
- Lippincott, 1984; PP72, 848.
5. Donoff RB. Odontogenic infection. In: Donoff RB (ed.), *Manual of oral and maxillofacial surgery*. 2nd ed., St. Louis, Mosby, 1992; p280.
6. Elipoulos GM. Diabetes and infection. In: Becker KL (Ed). *Principle and practice of endocrinology and metabolism*. Philadelphia, J.B. Lippincot Company, 1990; p1165.
7. Foster DM. Diabetes mellitus. In: Fauci AS, Braunwald E, Isselbacher KJ, et al (Eds). *Harrison's principle of internal*

- medicine, 14th ed., New York, McGraw Hill, 1998; p2078.
8. Heitmann C, pelzer M, Bickert B, Menke H and Germann G. Surgical concepts and results in necrotizing fasciitis. *Chirurg* 2001; 72(2): 168-173.
 9. Helfrich JF. Early and late complications of odontogenic infections. In: Topazian RG and Goldberg MH (Eds). *Oral and maxillofacial infection*, 3rd ed., Philadelphia, W.B. Saunders, 1994; PP484-485.
 10. Kubo S, Abe K and Oka M. Necrotizing fasciitis of the middle third of the face. *J Craniomaxillofac Surg* 1989; 17(2): 92-95.
 11. Lin C, Yeh FL, Lin JT et al. Necrotizing fasciitis of the head and neck: an analysis of 47 cases. *Plast Reconstr Surg* 2001; 107(7): 1684-1693.
 12. Marciani RD. Clinical considerations in head and neck infections. In: Peterson LJ, thomas A, Marciani RD and Roser SM (Eds). *Principle of oral and maxillofacial surgery*. Philadelphia, Lippincott, 1992; PP150, 184-186.
 13. Marco MA, Herranz ML, Perez unanua MP, et al. Diabetic ketoacidosis in patients with soft tissue necrotizing infections. *An Med Interna* 2000; 17(5): 254-256.
 14. Obiechina AE, Arotiba JT and Fasola Ao. Necrotizing fasciitis of odontogenic origin in Ibadan, Nigeria. *Br J Oral Maxillofac Surg* 2001; 39(2): 122-126.
 15. Orland MJ. Diabetes mellitus In: Woodley M and Whelan A (Eds). *Manual of medical therapeutics*. 27th ed., Boston, Little Brown 1992; PP380.
 16. Pendergrass M and Graybill J. Infections and diabetes mellitus. In: DeFranzo RA (Ed). *Current therapy of diabetes mellitus*. St. Louis, Mosby, 1998; p223.
 17. Pickup J and Williams G: *Textbook of diabetes*. 2nd ed., Vol 2, Italy, Blackwell Science, 1997; PP70,8.
 18. Spankus EM, Flint PW, Smith RJ et al. Craniocervical necrotizing fasciitis. *Otolaryngol Head Neck Surg* 1984; 92: 261.
 19. Tung-Yiu W, Jahn-Shyun H, Ching-Hung C and Hung-An C. Cervical necrotizing fasciitis of odontogenic origin: a report of 11 cases. *J Oral Maxillofac Surg* 2000; 58(12): 1347-1352.
 20. Whitesides L, Cotto-cumba C and Myers RA. Cervical necrotizing fasciitis of odontogenic origin: a case report and review of 12 cases. *J Oral maxillofac surg* 2000; 58(2): 144-151.